

KNIHY O MANŽELSTVÍ

Novou teologii manželství podnítil **Herbert Doms** knihou *Vom Sinn und Zweck der Ehe* (1935). Přispěli dále **D. von Hildebrand** a **G. Marcel** filozofií lásky, **J. Fuchs** novým pojetím přirozeného zákona a historické studie, např. **H. Klomps**, *Ehemoral und Jansenismus* (1964) a **J. T. Noonan**, *Contraception* (1965). V souvislosti s koncilem a s *Humanae vitae* se k problémům vyslovili všichni čelní morální teologové, v první řadě **B. Häring**. Dnešní stav dobře popularizují zvláště J. Gründel a H. Rotter.

Čeští předkoncilovní autoři zůstali na populárně výchovné rovině své doby. Výjimkou byla silná, moderní a teologicky podložená koncepce **J. Ev. Urbana**, *Bůh – rodina* (1935), vedle **Vaškova** sociologického zájmu o rodinu a **Kadlecovy** etické stati o přirozené antikoncepci v *Racionalizaci života* (1936); Ogino–Knausovu metodu prakticky propagovalo Georgovo *Radostné manželství*.

Po koncilu jsme stihli vydat jedinou, zato výbornou knížku: **A. Ferrière**, *Tělo i srdce* (1970). Bez pruderie, ale v křesťanském řádu představuje erotiku jako Boží dar. Škoda, že stručnost někde nepřesně zobecňuje, a partie o úchylnkách vyvolávají dnes kritiku sexuologů i moralistů.

V Římě vydaná populární morálka – **T. Špidlík**, *Po tvých stezkách*, 1968 – zůstává v otázkách pohlavního života (částečně i v jiných) do té míry poplatná staré kazuistice, mj. i slovníkem a podáním, že ji dnes nelze doporučit. Lepší je **T. Malý**, *Ty a on, ty a ona* (1978). Cenným orientačním pro život však neprospívá nadmíra varování a paušálních tvrzení a rovněž nedostatečné odborné podložení. Pochopení pro obtížné situace ukazuje jediná věta: „V případech jednotlivých manželských párů může uznat zpovědník (–) zda použití některé výše jmenované antikoncepční metody bude pro ně v určitém čase bezhříšné nebo ne“ (s. 130) – tedy oprávněná tolerance z vážných důvodů, proti liteře encykliky: jen místo „uznat“ by bylo přesnější „pomoci při uvažování“.

Evangelické autory i u nás známé, matrimoniologa světového jména **Th. Boveta** a misionáře **W. Trobische**, ceníme, navzdory drobným výhradám, pro pozoruhodné spojení křesťanské vážnosti a etické odpovědnosti s bezprostředně lidským pochopením a podáním.